

Známy český architekt Jan Emil Koula v úvode jednej zo svojich kníh uviedol motto: „Jednoduchosť je vlastnosť veľmi vzácna. Je to označenie veľkej cnosti vyskytujúcej sa poskromne“. Po všetky roky, ktoré mám možnosť aktívne sledovať dizajnérske vzdelávanie, si spájam tento výrok s perspektívou školy a jej absolventov. Jan Emil Koula neuvažoval o jednoduchosti ani ako o nízkom mentálnom potenciály, ani ako o forme minimalizmu. Vnímal ju v zmysle jasne nasmerovanej vízie, efektívneho procesu i hodnoty poctivej, cieľavedomej tvorby, bez barličiek izmov, konceptov a miznúcich módných trendov. Jeho dielo napokon nesklamalo a prežíva.

Nemám patent na rozum, možno som zlý pozorovateľ, ale... napokon presvedčte sa sami, výsledky prezentované na tejto výstave hovoria samé za seba. Pedagogický proces **jednoducho** opretý o rokmi overené postupy, v každom ročníku požadujúci od študenta **jednoducho** odborný rast bez psychoanalýz jeho okamžitého rozpoloženia, **jednoduché**, vecné a jasné zadania semestrálnych a záverečných prác, bez dvoj – a trojzmyselných výkladov, **jednoduché** plnenie misie – poslania školy zabezpečiť praxi bezpečných, plne využiteľných profesionálov. To je celkom **jednoduchá** a stručná charakteristika brnenského dizajnu na VUT. Neznamená to, že tento dizajn úspešne funguje izolovaný od problémov. Naopak. Borí sa s množstvom aj nám známych prekážok. Od financií po pocity generačnej disharmónie. Má však plán! Rozhodol sa celkom **jednoducho** — neustupovať. Tvrdo pracovať a vyžadovať zaslúžené výsledky. Neobzerať sa neustále dokola, prečo to iní vzdávajú, prečo hľadajú kompromisy a či ten prípadne onen koncept je globálne atraktívnejší (pohodlnejší).

Možno je to trocha zrkadlo moravskej náture. Dobré víno nedopestuješ ležaním na stráni a prežúvaním stebľa trávy. „Keď chceš slopat, prídi kopat!“ Chodím do Brna niekoľko rokov a nevidím, že by sa kopáči nejako výnimočne sťažovali

na kamenistú pôdu, na zlé motyky, dokonca, že by neprišli, keď treba robiť.

Vinohrad rodí. Roky idú, jeden je teplý slnečný, iné aj daždivé, sychravé.

Napriek tomu má víno tradične skvelú iskru, vonia a hlavne nemúti hlavu.

Od dobrého vína sa nespí ale spieva. Trebárs aj do rána bieleho.

Z dobrého dizajnu sú skvelé ponuky práce, perspektíva i zážitok oprávneného úspechu z realizácie diela.

Fungujúci výrobok porážajúci tvrdú konkurenciu nie dumpingovou cenou ale komplexnou kvalitou.

Víťazstvo v súťažiach s tvrdými kritériami trhu a vypočítavých investorov.

Víťazstvo vo výrobných halách, nie medzi mudrlantmi, pochlebovačmi, či exaltovanými lajkovačmi sociálnych sietí.

Jednoducho dobré víno si dlho pamätáme ako dobré s miestom, kde sme ho pili a s ľuďmi s ktorými sme ho pili, nie podľa toho, že po prvom dúšku sme cítili na koreni jazyka jemnú chuť vanilky, v strede jazyka lámanú škoricu a na špičke jazyka korenistý anýz.

Nech nám teda zostane doživotne príjemná spomienka na **jednoducho** inšpiratívny študentský dizajn z Brna, vystavený v roku 2019 v UMELE skromnými pracovitými priateľmi od ktorých sa môžeme profesionálne i ľudsky naučiť ako dorábať poctivé víno.

Braňo Jelenčík, 11. 3. 2019